

SZABOLCSI HIRADÓ

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HIRLAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Vármegyeháztér II, hová a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők
Megjelen hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor Félévre 4 kor
Negyedévre 2 kor Egyes szám ára 10 fill

Felelős-szerkesztő: **KÁLNAY LÁSZLÓ.**
Kiadó: **SEBŐK EDE.**
Laptulajdonosok: **A SZERKESZTŐ és A KIADÓ.**

Pünkösd.

(E.) Eljöttél, legragyogóbb örömmel annak a hitnek, mely megmentti a világot a haláltól. Leszállasz Szent lélek, a tavaszi kéjes bódulatában megiljedott földre és a hétköznapok sivár küzködésében elfásult lelkek megérik, hogy: Te vagy! és lenni fogsz mindig, a mig tavasz lesz. Széjjel áradsz, Szent lélek, a templomokban, az utcákon, az erdőn és mezőn, a pinczelakásokban és szivekben. Ujjongás fogad mindenütt, mert te hozod az igazi tavaszt, a gyönyörködőt, a vigasztalást, a reményt fakasztót. Tied a világ, Szent lélek, de különösen a tied pünkösd napján, valamint te az egész világe vagy. Üdv neked, te jó barát, te apa, te Isten!

S eljövénnek a tüzes nyelvek az égből az apostoloknak s ők tüzes nyelvekkel beszélének a népek és a nép megérté az apostolokat, mert tüzes volt az ő nyelvük. Az igék, melyeket hirdetének, igazak valának s ezért égetének s ezért melegséget hozának oda, a hol hideg volt már nagyon régen: a nép szívébe.

S azóta nincsen hideg. Olthatatlan lánggal ég azoknak a tanoknak a hite, melyeket a tüzes nyelvek tizen-

két férfira hirdetett. Jöttek új apostolok, jöttek új tanok százával, ezrével, de a tan, melyeket tüzes nyelvekkel hirdettek az ősöknek, e tan világítja be a tévelygő utódok útját most is. Mert az volt a legszebb, a legjobb, a legigazabb.

Soha még nem tévelygett az emberiség oly nagyon, mint most. Soha még annyi és különféle utakon nem kerestünk testi és lelki boldogulást, mint most. Soha oly gyökeres igazságokat nem tanultunk, mint a minőkre most tanít bennünket az élet és soha ennyi hazugsággal nem ámitottuk magunkat.

Tévelygünk, — de hála neked Szent Lélek! — el nem tévedünk. Nincs az ember, még ha bűnös is, ha nyomorult is, kinek életébe nem ütne az a nagy óra, mikor az égi hatalom segítségével vissza ne térne az utra, melyen a Szent Lélek tanait követni lehet. Eljön és üt az az óra, még ha a halálos ágyon is. Mert hisz nincs még akkor későn; arra tanítottál bennünket Szent Lélek, hogy ha megszűnik a zaklatott szív dobogása, új élet kezdődik, a pihenés, a tisztaság, Hála, hála neked ezért a tanításért Szent Lélek... Ó, milyen jól ismerted te a mi gyámoltalanságunkat és rettegé-

sünket, hogy nekünk adtad a Tulvilág birodalmát!...

Vajjon, mi lett volna velünk a nélkül? Tán elpusztultunk volna. Tán okosabbakká, hatalmasabbakká lettünk volna. De boldogok soha-soha nem lettünk volna

Tévelygünk, de el nem tévedünk. Velünk a Szent Lélek. És ezért ne féltsétek a világot ti gyászos próféták és ti, a kor romlott erkölcsi felett sopánkodó öregek. A fejlődés is, a bomlás is: törvény. A természet törvényének alávetjük magunkat és betartjuk, mert másképpen nem telik ki a mi gyámoltalanságunktól és gyöngeségünktől. Bomlik, málik, rothad az anyag, átmelegszik százféle változáson, míg végre egészséges élet fejlődik belőle. Ime: áldás e napsugár, áldás az eső: mégis mi mindent rombolnak, bomlasztanak — de végül diadalmas erejükkel alkotnak.

A te tanaiddal is, Szent Lélek, be sokan üznek csuf játékot és visszaélést! Az emberiség történetének írói be sok napfogyatkozást észleltek a te napodban, a melylyel e világra ragyogsz, be sok foltot láttak és látanak benne. De elvesztek mind a semiségbe az örök napfogyatkozását okozó üstökösök és bolygók, s bár

Randevu.

Nemeskéri Kiss József.

Régi történet, mely mindig új marad. A színi iskola vizsgáján ismerkedtem meg vele. Az első esztendőről vizsgázott. Attól kezdve udvaroltam neki, ott, a hol éppen összetalálkoztunk, s a mikor időm volt: a színi iskola folyosóján, a kulisszák mögött, ha statisztált, az utcán, ha színház után olykor hazáig kísértem. Bájos volt és végtelenül kedves. Az ilyen leányok láttára öreg emberek visszasóhajtyják az örökre elmullott tavaszt.

Egyszer talán egy évre rá, hogy megismerkedtünk, azt mondtam neki: van egy szabad délutánom, töltsük együtt. Készséggel egyezett bele, szinte meggondolatlanul úgy hogy alig mertem hinni neki. De a mikor komolyan erősítette, szavára mondta, hogy találkozzunk, akkor én úgy hittem neki, mintha még sohasem csalódtam volna. Az órát nem határozta meg, hogy mikor jön el. Csak azt mondta, üljek be a köruton a köruton a kávéházba az ablakhoz, ő majd elsétál arra.

Mindezt alig annyi idő alatt határoztuk el, míg a kapu alatt a házmeszterre vártunk és én egy percczel az ígért után már egyedül állottam a sötét néptelen kis utcában. Nem tudtam mindjárt haza menni és elindultam kóborolni a csillagos májusi éj-

szakában. A holnapi randevura gondoltam, mely meghozhatja talán a boldogságot egy egész életre.

Sohasem volt szó köztünk szerelemről, de szívesen töltöttük együtt az időt. Azt az időt, a mit éppen tölthetünk, szinte véletlenül, félig akarva, félig a körülmények összetalálkozása következtében. Ha én voltam roszkedvű, Jolán kacagott, tréfált, elfeledtem mindent. Ha pedig a kis leány volt hallgató, szomorú, megtudtam nevetetni én, a keserű ember. Valahányszor találkoztunk, mindig volt valami mondanivalónk. Szinte kellett találkoznunk. Barátság volt-e ez, vagy szerelem?

Most a randevu előtt szerettem volna tudni ezt bizonyosan. A szívébe szerettem volna látni ennek az édes, bájos leánynak, Ugyan mire gondolt ő, mikor randevut adott nekem. Jolán nem volt közönséges leány. Érdek nem csatolhatta hozzám, hiszen van annyija, a miből megélhet szépen. Tudom azt is, — nem tőle, mástól, hogy minden teketória nélkül utasította vissza az öreg Komorányi gróf ajánlatát. Ez a dús gazdag habitúé nagyon udvarolt neki, Jolán elfogadta tőle a czukorkát, meg a virágot, épp úgy mint a többi növendék, sőt meg hagyta csipni az állát is, de mikor a gróf feszegetni kezdte a dolgot, a faképnél hagyta.

Akkor kezdett neki udvarolni Lantay Szevér, a színház hős szerelmese. Nagyon szép fiú volt, híres hódító. Jolán eltűrt tőle mindent, a mit kollégáktól elsóztak tőlni,

de a mikor Lantay ur egy izben a kulisszák mögött megcsókolta, poflevest kapott, Jolán pedig sirva futott az öltözőbe.

Akkor még legelején volt az ismeretségünk. Meglepett hát, mikor Jolán este duzzogva kezdett panaszkodni:

— Képzeld, a szemtelen Lantay megcsókolt.

— Ugyan?

Csak ennyit szóltam reá, mosolyogva engeszteltem. Most jut eszembe, hogy nekem arcul kellett volna ütnöm azt az embert. És ha most megtenné? Érzem, hogy most dühbe jövök még arra a gondolatra is, hogy Jolánt valaki megcsókolja.

Nem vagyok azért szerelmes Jolánba. Nem. Csak megszerettem és becsülöm. A holnapi nap azonban sok mindent hozhat...

Tavasz lesz újra tán, magános órákban annyiszor visszasírt tavasz, a mikor a virágillat és a csók még megvigasztal mindenért. Tavasz lesz újra, Murger fenséges melabuval elsíratott tavasza.

Az ember olykor csodásan elgyöngül, elérzékenyedik. Meglepi valami hangulat, a melyről csak akkor tudja meg, hogy csalfa ábránd, a mikor már hűtelenül elhagyta a szívet. Az éjszaka, a melynek sötétségébe már oly sokszor bujva mélyedtem bele, most bársonyos egével, csillagával, s misztikus csöndjével boldog ábrándozásba ringatott.

Nincs itt még az idő, a mikor kétségbeesett küzdelemmel kell előre haladni, hátra

vannak most is elegenden, jönni fognak még fölösen, eltűnnek ők is. Eltűnnek és te még teljesebben ragyogsz utána. Mert te vagy a Nap, a roppant-az egyedüli.

Tavaszi tavasz, piros Pünkösdi napja, üdvözöllek téged. Könnyebb a testem, boldog a lelkem, hogy megérhettem. Kicsinyke porszemje vagyok a rettentő embersokaságnak, mely ujjongva üdvözöl, mégis úgy érzem, hogy az én gyönyörűségemre virradtál reám, hogy az enyém vagy, egyedül és megoszthatatlanul. Boldog vagyok, mintha megtaláltam volna kedvesemet.

S így vannak ők is, a milliók és milliók. Minden ember szíve egy-egy külön világ és ez a sok millió világ örömpesve áldozza neked legdrágább kincsét: érzéseit, tavasz tavassza, piros Pünkösdi napja.

Városi takarékpénztár.*)

— Irta: Dr. Szentkirályi Sándor ügyvéd. —

Mint halljuk június hó első felében kerül a városi takarékpénztár felállítására iránti javaslat a tervezett Nyíregyháza város képviselői elé. Először azonban csak annak léte, vagy nem léte felett lesz döntés és csak ha e nagy horderevű bírósági eszmét magáévá teszi a képviselő; akkor lesz egy újabb tartandó ülésére elé terjesztve tanácskozási véget.

Hogy az eszmét a képviselő rokon-szenvel fogja fogadni — arra már vannak biztosítékok — és arra is vannak bizonyítékok, hogy az irányadó körök ezen kérdéssel behatóan és komolyan foglalkoznak.

Ezen kérdés megvitatásából kifolyólag kötféle zászlóbontás történt. Az egyik irányulat híve és lelkes szószólója azon irányulnak melyet Hudák Károly városi tisztviselő, a városi tanács asztalán levő városi

*) 40—42. számokban jelent meg a Hudák-féle javaslat és alapszabálytervezet.

nem tekintve, a mikor már oly közel a határ, a vég. Nem, már nem vágta arczomba az élet irgalmatlan valósággal, hogy senki, semmi sem vagyok. Még jogosult az annyiszor győtrő szenvedéssel halálra ítélt vágyakozás a boldogság után, a remény, a melylyel szívemben Marezet, a Murger szegény festője vidáman koplalt szerelmével a kezér Musettel.

Nem vagyok gazdag, szegény vagyok. De ez a szegénység úgy fáj már egy idő óta. Mert egykor nem fáj. De hol az az idő már, a mikor szinte hűszke voltam a nyomorra. Azt hittem, hogy csak teóriában vagyok szegény. Az illúziók idejében is szépnek tudjuk tartani ezt a gazdagság teóriában legalább is minden melegség, poézis nélkül való, csak a prakszisban szép. És azután azt hittem örökre elheradtak az illúziók, a jó mód is szegénységnek látszott és a szegénység fáj, azt hittem sohasem hozhat boldogságot. Most pedig szinte feledtem, hogy elhagytam a virágos rétet, hogy utam kopár tarlón víz tovább.

Mit is fogunk tenni holnap?

Kart, karba öltve járunk majd sétatájakban, ott a hol nem esik ránk az emberek gyanúsító tekintete. Kimenekülünk a nagy hideg kópaloták közül, a hol talán nem is ver a szív, csak a létért való küzdelem zakatolása hallatszik.

Emlékek élednek föl bennem. Olyan valamennyi, mint a pusztában messziről hallatszósó harangszó, a melyet olykor el-elkap szél.

takarékpénztár tervezésében tett le. A másik és azonban igen tekintélyes csoport pedig azt mondja helyes; melegen üdvözöljük az eszmét csak hogy kivétel dolgában nem fogadjuk el a Hudák-féle tervezet; hanem létesítsék az a kisújszállási városi takarékpénztár mintájára és e célra használjuk fel város regálé papírjait, melyek körülbelül 360000 korona értéket képviselnek — részben vagy egészben.

Mindenek előtt öröndetesen konstatáljuk, hogy abban mindnyájan egyetértünk; mikép a város bevételeinek fokozására és a földbirtok istápolására irányuló városi takarékpénztár felállítása helyes, időszerű és szükséges.

E cikknek feladata a két kiviteli módokra; véleményről nyilatkoztatni.

Nem habozom kimondani, hogy a két kiviteli mód között a Hudák-féle tervet tartom helyesebb és jobbnak; azon oknál fogva, hogy az a tervezet a fiúmei városi takarékpénztár azon irányelveit öleli fel, melyek a nyíregyházi adott viszonyok között nálunk megvalósíthatók. — Nevezetesen — A város mint erkölcsi testületnek nincs arra szüksége, hogy a nagyközönséggel és a nagy bankokkal szemben rámutasson vagyonának egy tekintélyesebb összegére „ime ezzel és annak erejéig szavatolok” a takarékpénztáramért. Miért nem volt erre szükség fiúménél, idézem szó szerint az alapszabály vonatkozó részét: „§. 3. Il fondó della Cassa di risparmio si forma:

- a) dai depositi
- b) dagli utili d'amministrazione"

3. §. Átfordítva: „A takarékpénztár alaptőkéjét képezik:

- a) letétek
- b) A községi pénzmaradvány vagyis a felesleg."

Ily természetű alaptőke mellett a fiúmei városi takarékpénztár múlt évi mérlege 16.858,672 korona forgalmat, 15.067,686 korona betétet; 1.368,714 korona tartalék-alapot mint saját vagyont mutat ki.

Bolyongás közben kiérek a városból. Ismerem ezt a helyet. Szeliden dereng a hold, a csillagok, a melyek oly soká voltak némák, hidegek, most ismét mesélnék nekem...

Ismerem ezt a helyet. A rétet hosszú kanyarodással szegi be a vasuti sínpar. Távolabb a patakon túl van a kis állomás. Mellette egy örökzöld lombjaiból meghitt kis lugas. És száll a rét virágainak bűbajos édes illata, az éjszakában mintha hallanék egy régóta feledni vélt idő bánatos melódiája... Járunk a réten virágok között. Virágot tépve kergetőzünk, pillangót üze... Savasz lesz újra...

Ha majd elfáradunk, a kis lugasba térünk megpihenni. Bokrétaiba kötjük a virágokat. S ha Jolán fáradtan pihegve vállamra hajtja szép fejét, elmerengve sugom a fülébe:

— Pihenj nyugodtan kis galambom, mondok én mesét.

Mesét, igaz mesét. Elmondok neki, mit feledtem, megsugom neki a szerelmem, megkérem szépen, hogy szeressen, s bocsásson meg, hogy szólni mertem...

Magános, végtelennek látszó utcába tévedtem. Köröttem mindenre temetői hallgatás borult. Hová jutattam bolyongás közben? Valami különös láz fogta el egész valómat. Az utca titokzatos sötét mélyében mintha fekete függőnyt húztak volna föl; hirtelen szemem előtt lebegett délibábszerűleg a rét virágaival, rezgő nyárfáival, a tá-

Azt mondják a kisújszállási városi takarékpénztár hívei, Fiumében könnyű volt azt keresztlenni vinni ilyenmő alaptőkével, mert Fiume az anyaországól sok területkivüliségi előnyöket kapott a múltban, kap a jelenben és kapni fog a jövőben, szóval hazánk úgy tekinti Fiumét, mint a hitbizományos főúr az elsőszülött fiát; mindenben és minden alkalommal megkülönbözteti a többi gyermekeitől. Tovább mennek, annak a meggyőződésüknek adnak kifejezést, hogy Nyíregyháza város udvarias és gavallér férje, Szabolcsvármegye közönsége tilos viszonyt fog abban látni, hogy a város letétei és pénzmaradványai a városi takarékpénztár céljaira legyenek fordítva. Bocsánatot kérek, a boldog bibliai korszakból már kinőtünk, a mikor a nő a férjnek rabszolgája és nem pedig vele egyenjogú hitvestársa volt. Ma egyenjogúság van, mert az a felügyeleti jog, mely még neki adva van, nagyon laza erejű, lenge, légies valami.

A városi önkormányzatból kifolyólag joga van saját bevételei fölött úgy rendelkezni, a hogy ő jónak látja; felsőbb beleszóllási jog csak akkor van, ha a város jövedelmeit nem az előirányzott célokra fordítja, vagy pedig a cél erkölcsi és államellenes nézetekbe ütközik. A városi takarékpénztár eszméje pedig nagyon távol áll a most említett dolgoktól. Az illetékes szakminiszterium részéről pedig csak feltétlen jóváhagyást remélhetünk, különösen Széll kormányzata alatt.

Lássuk a másik pártállást. Mint tudom, a városi takarékpénztár céljaira a város regálé papírjaiból 200,000 koronát kívánnak felhasználni és a kisújszállási városi takarékpénztár mintájára a kezelést eszközölni, vagyis külön tisztikarral. E takarékpénztár tavalyi mérlege szerint a város által adott 213,300 kor alaptőke mellett 26,916 kor. tiszta jövedelmet, 1.682,918 korona forgalmat 1.267,118 kor. betétet és 7236 korona tartalék-alapot mutat ki. Mi tagadhatatlan, nagyon szép eredmény 8 évi fenállás után,

volban kéklő hegyormokkal. Szinte hallottam a madárdalt, a patak csevegését. De csak egy pillanatra, aztán ismét szénfekete, kietlen lett.

Emlékezem... Ugy mentem előre, mindig csak előre, mintha valami fekete gyászos ortzágon kellene áthaladnom, hogy eljuthassak a boldogság honába...

Hosszu, hosszú idő múlva jutottam el rideg legénytanlámra. s alig néhány órai reménykedéstől halálos fáradtan dőitem le pihenni.

Az ábránddal átszótt lázas éjet arany-sugaras májusi nap követte. Korán odaültem a kávéház széles üvegáblája mögé és vártam.

Előttem huzódott el a körut zakatoló zürzavarával. Emberek jöttek, mentek és én kerestem köztük Jolánt. Lestem, mikor pillantom meg bájos alakját a számtalan idegen közt. Nem volt egy pillanatig sem egyforma a kép, ezernyi változat követte egymást, a beszívargó zugásból töméredek hang hallatszott ki. Engem minden, minden hidegen hagyott. Ugy tűnt fel nékem az egész, mint egy kép, a melybe nem öntött lelket a művész ihlete. Pedig minő édes emlék fog fűzni valaha ehhez a helyhez, ehhez a tájhoz? Itt volt az első randevünk...

És a mig merengve vártam, telt mult az idő. Negyedórák suhantak tova észrevétlenül egyre gyorsabban. Szorongva ültem

12,000 lakossal bíró városban. És hogy a közönségnek mennyivel nagyobb bizalma van a városi takarékpénztár iránt, mint a törvényeken alapuló takarékpénztár iránt, igazolja fényesen Kisújszállás. Ugyanis ott van a városin kívül még a Nagy-kunsági Takarékpénztár, mely 1870-ben keletkezett s annak az alaptőkéje 280,000 korona, betétje azonban csak 1.130,739 kor., tiszta jövedelme pedig csak 23,476 korona.

Mint fentebb említettem, aggodalom az iránt nincs és nem lehet, hogy a városi lételek és a bevételi felelőségek a létesítendő városi takarékpénztár forgalmi keretébe beillesztesenek akkor, mikor azok a legalacsonyabb számítás szerint körülbelül 13,000 korona jövedelmet jelentenek. A létesítendő városi takarékpénztárnál pedig ily jelentékeny összegű bevételt kockáztatnunk nem szabad.

Meghajlok abbéli érv előtt, hogy a város érdekéből szükséges meghatározni azon összeget, melynek erejéig szavatol a város a takarékpénztár érdekében, de mindazonáltal teljesen nem osztom ezt a nézetet, mert önmaga kezeli, annak forgalmát tehát önmaga határozza meg, és így külső okok behatása alatt nem áll.

Nem osztom abbéli nézetét sem, hogy a városi takarékpénztár által külön testet képező tisztikar által kezeltessek, hanem annak tiszti kara hozzá osztva, egy egyetem képezzen a városi tiszti karral. Ott van például bármely vagyoni ágak házi kezelése akadályba nem ütközik, csak a vezető egyéneket válasszuk meg szerencsésen.

Összegezve a mondottakat, a két nézet össze lenne társítható ily formán p. o. Alaptőke gyanánt átenged a város a regale papirjaiból 200.000 koronát a javaslatban emlílt lételek és bevételi maradványokhoz és egyebekben a javaslat, illetőleg a beadott takarékpénztári tervezet lenne elfogadva. — Különben a cél egy — de győzzön a jobb.

helyemen. Egyszerre fényes fogat rohogott el a kávéház előtt, a Komorányi gróf kocsija. Szinte kigyószzerű simasággal siklott el a többi kocsi között.

Magam sem tudom, miért döbbsentem meg úgy láttára és miért lopózott a szivemből hirtelen ábrándúzó szomorú sejtelem. Jólán nem jött el,

Kimondhatatlan komor bánat szállott reám. Azt hittem, megőrülök. Sietve hagytam el a kávéházat. A mint kiléptem, a hűvös levegő egy kissé magamhoz térített. Elöttem kanyarodott el a kórut, jobbról, balról homályos ködbe veszett a szemem előtt. A szürkülél lomhán terjesztgette óriási szárnyait a város fölé. Itt-ott gyujtották a lámpákat. Az utca megeléül ilyenkor. Minden úgy van ime mostan, mint szokott lenni máskor is.

És én? tulajdonképen miért is vagyok én szomorú. Itt a nagy város kietlen zavarában minnek sóhajtozom? Ki hallja meg, kinek van hozzá köze? Ki mondhatná meg őszintén, ha kérdeném, miért csalódtam?

Nálamnál hőlesebb emberek talán azt is be tudnák bizonyítani, hogy nincs jogom sem okom erre a vigasztalan bánatra.

Talán igazuk van.

Hisz élvégre nem történt semmi, csak sivar szürkülésre vált egy napfényes bájós délután.

Szabolcsvármegye monografiája.

(8)

A nyiregyházi kir. törvényszéknél elítéltek száma az 1882. évi statisztikai adatok szerint volt 627. Ebből férfi 563, nő 64. Életkorra nézve volt, 16 éven alóli 3 férfi; 16—20 év közötti 44 férfi, 5 nő; 21—23 év közötti 129 férfi, 18 nő; 24—30 év közötti 112 férfi, 20 nő; 31—40 év közötti 1 férfi, 14 nő; 41—50 év közötti 115 férfi, 6 nő; 51—60 év közötti 15 férfi, 1 nő, 60 éven felül 4 férfi; az elítéltek közt emberélet elleni büntett és vétség miatt elítélt volt összesen 22, ebből 21 férfi, 1 nő; testi sértés miatt elítélt összesen 160, ebből 156 férfi, 4 nő; vagyon elleni büntettek és vétségek miatt elítélt volt összesen 396, ebből 344 férfi, 52 nő. A vagyon elleni büntettek vagy vétségek miatt elítéltek nagy számával arányban áll, hogy a kir. tszéknél összes elítéltek között volt vagyon nélküli 59, kevés vagyonnal bíró 45, vagyonos 3.

Az utóbbi 1898. évi állapot vagyis statisztikai adatok szerint pedig volt az elítéltek összes száma 674, ebből férfi, 609, nő 65; 16 éven alóli 4 férfi, 1 nő; 16—20 év közötti 82 férfi, 8 nő; 21—23 év közötti 57 férfi, 7 nő; 24—30 év közötti 144 férfi, 13 nő; 31—40 év közötti 176 férfi, 19 nő; 41—50 év közötti 100 férfi, 12 nő; 51—60 év közötti 31 férfi, 1 nő; 60 éven felüli 12 férfi, 4 nő.

A statisztikai adatoknak ez a csoportosítása azonban nem jelenti az 1882. évi állapot után a vármegyében a társadalmi közérkölesnek alacsony fokozatát, mert az 1882. évi statisztikai adatoknál számba veendő, büntető törvénykönyveinknek még az idő tájt, 2 évvel előbb történt elembelépése; de nem jelenti az elítélteknek 1882. és 1898. évben hasonló és nagy száma, mely szerint az összes elítélt 1882. évben 627, 1898. évben pedig 674 volt, azt sem, hogy a bűnözési hajlam a vármegye területén általában nagy, vagy növekedőben volna, mert az 1898. évben elítéltek közt foglaltatik a hatósági közegek elleni erőszak miatt elítéltek 204-re, igazság miatt elítéltek 13-ra, magánosok elleni erőszak miatt elítéltek 37-re menő száma is, a mely számot pedig a szociális mozgalmakban résztvettek és abból folyólag elítéltek szolgáltatják. Hogy Szabolcsvármegye a társadalmi közérköles tekintetében nem áll az érintett statisztikai adatokból levonható alacsony fokozatban vagy éppen szomorú helyzetben, azt a felhozott körülményeken kívül közvetlenül tanúsítja, az is, hogy 1897. évben az elítéltek összes száma már csak 367-re rugott.

A büntett vagy vétség miatt elítéltek számát az 1900. év január elsejével ölethe lépett új büntető perrendtartás s még inkább a statuál esküdtbírósi eljárás jövőben növelni vagy apasztani és ez uton a társadalmi erkölcsöt további fokozatos ággal javítani, vagy legalább jobb színben feltüntetni fogja e, az a jövő titka. Mi az utóbbit hiszszük.

Azonban vármegyénk ezen intézmény befogadására való képességét minden esetre tanúsítja az a körülmény, hogy a vármegye területén a kezdettel járó nehézség, vagy egyéb okok miatt, fellemerhetően hiányosnak észlelt összeírás mellett is, összesen 7216 esküdtképes egyén iratolt össze, akik sorából, a közszolgálatban állók teljes kihagyása mellett is, nem volt nehézség a kiegészítő vegyes bizottságnak az igazságügyminiszter által 360-ban meghatározott főljstrombeli és a 100-ban meghatározott helyettes lajstrombeli azon esküdtkeknek számát új választás után egybe állítani, akik az 1900. év folyamán elsőként fognak esküdtbírósi szolgálatot teljesíteni, a kir. tszéknegyben meghatározott esküdtbírósi ülészetekben.

Magyarország igazságszolgáltatásának ez intézmény által való emelkedésével, emel-

kedés és újabb fejlődés előtt áll Szabolcs vármegyének, ennek az ősz magyar vidéknek, helyi igazságszolgáltatása is.

(Vége.)

HIREK.

— **Kérelem.** Tisztelettel kérjük lapunk ama vidéki előfizetőit, kik az apr.—junius negyedre még hátralékban vannak, hogy a mellékelt utalványon az előfizetést beküldeni sziveskedjenek. A kiadóhivatal.

— **Véglegesítés.** Vármegyénk főispánja a nyírbátori járásban ideiglenesen alkalmazott Bátor L. Pál állatorvost eddigi állásában véglegesítette.

— **Anyakönyvvezetés.** A helügyminiszter vármegyénkben a mihálydii anyakönyvi kerületbe Főkővy Sándor okl. jegyzőt, az eperjeskei kerületbe Jámhor Sándor okl. jegyzőt, a tiszaladányi kerületbe Kocsák Sándor jegyzői irnokot és végül a paszabi kerületbe Bíró Mihály közs. bírót anyakönyvi helyettesekké nevezte ki.

— **Isten veled, kapufélfá!** Ezzel a szóval vett tőlünk bucsut a német piktor, Braun Eduárd, minekutánna itt élt a hiteleből, szállodában, korcsmában kávéházban és egyéb mulatóhelyeken vagy két hónapig. Hitelezési csúlás miatt már eddig többen tettek ellene feljelentést, de ez csak afféle vásárlási ész. A kínai bíró elítélné vele együtt azt is, a ki hitelezett neki, mert nem volt idejében több észé. A kedves piktor most neveti őket, miután ő már a norinbergi törvény oltalma alatt van, az védi, mert kimondja, hogy felakasztani csak azt lehet, a kit elfognak.

— **A Szabolcsvármegye Monografiája** cz. vállalat részére kért összeg tekintetében is határozott a pénteki közgyűlés és elvetvén a városi Monografia- és pénzügyi bizottság véleményét, kimondta, hogy nem ad erre a célra *semmi*. Nem tartjuk a határozatot ily merően elutasító alakban — helyesnek, mert ennek a kérdésnek olyan előzményei vannak a város részéről, melyek vele szemben némi jogokat involválának, amit teljesen ignorálni még sem lehet. Vagy nem informáltak a képviselőket helyesen, vagy nem vette be a helyes információt. Akár egyik áll, akár másik, mindenik helytelen. Nincs könnyebb és nincs kedvesebb mint azt mondani, hogy *nem adunk*, de ezt mondani — kivált erkölcsi testületnek — csak akkor szabad, ha arra megfelelő indok van, itt pedig — nincs.

— **10 éves találkozó.** Tíz évvel ezelőtt egy lelkes kis csapat tagjai fogadást tettek egymást közt, hogy tíz év múlva újra találkozni fognak. És a kis csapat csakugyan nem feledkezett meg a hosszu időn keresztül és az élet ezernyi bajai közepette — fogadásáról s f. június 4-én Bulyon találkozni fognak, a mikor jótékonykezélu zártkörű batyu-bált rendeznek. Városunkból a következők vesznek részt a találkozóon: Andrejkovich Béla, Groák Sándor, Groák Lajos, Marsalkó Jenő, Streska Miklós, Streska Imre.

— **Rendőrségi önségélyző-egylet.** Nincs talán az egész föld kerekességén háládatlanabb pálya a rendőrségénél. Csekély fizetésért, egy bizonytalan jövő reményében éber őrei ők személy és vagyonbiztonságunknak. Nehéz, fárasztó működésük után, ha elcsigázott testük nem képes többé a szolgálat terhes követelményének megfelelni, mint alkalmatlant elbocsátják a szolgálatból, szemben állva a nél-

külözzel, a nyomorral, mert csekély fizetéséből nem takaríthatott meg semmit öregségére. Ez lehetett az indító oka annak a tevékenységnek, a melyet rendőrségünk ügybuzgó és fáradhatatlan vezetője, Kertész Bertalan főkapitány a nyiregyházi rendőrségi önszegélyző egyesület megalapítása körül kifejtett s a mennyiben az alapszabályok a belügyminiszter által már jóváhagyattak, az önszegélyző legközelebb megkezdi működését.

— **A tízéves művész.** Berkovits Olgáról van szó, Epstein Karolina helybeli zongoratanárnő tehetséges leánykájáról, a ki összevissza tíz éves és máris több hangversenyen aratott sikert művészi játékával. Legutóbb Budapesten tűnt fel, hol a Kath. Ifjak körének a minapában tartott koncertjén több darabot adott elő, köztük saját szerzeményét, a „Bessenyei-émlék“-et. A műértő közönség hatalmas tapsokkal honorálta a kis Olga játékát, maga az egyesület pedig jegyzőkönyvbe foglalta a csöpp művész érdemeit, az egyesület elnöke, dr. Metzker József pedig az egyesület nevében egy diszoklevelet nyújtott át Berkovits Olgának.

— **Kinevezés.** Szabolcs vármegye főispánja Jármy János díjtalan közigazgatási gyakornokot díjas joggyakornokká nevezte ki.

— **A leány-internátus** kérdését f. hó hó 1-én újra tárgyalta a képviselőtestület. Miután a létesítő bizottság azt jelentette, hogy a szentmihályi-utcai volt kaszárnya telek helye céljainak meg nem felel és helyette a Hatzel-téri alsó kapitányház telkét kérte, de felmerült az is, hogy az internátus céljaira helyes volna a városnak a kállai-utczán a Sas-kocsmával szemben fekvő üres telket átengedni, az lett a határozat, hogy — miután e telkek elidegenítésének tárgya a tárgysorozatba felvéve nincs — eme kérdés tárgyalására újabb 30 nap közbevetésével új közgyűlés hívandó össze. Minthogy pedig az alsó kapitányház telke annak egyik épülete létezésé által — szabályozás alá kerül, utasította a képviselőtestület a város főmérnökét, hogy a debreczeni-utcai és Hatzel-téri szabályozási vonalat úgy tüzze ki, hogy az elesendő telekrészek leosztása után az internátus céljaira elegendő terület maradjon.

— **Tűz.** Igazán megdöbbentő az a gyakori tüzeset, mely városunkban és környékén lépten-nyomon ismétlődik. Hol itt, hol ott üti fel fejét a vörös kakas, pusztulást, nyomort és kétségbeesést maga után hagyva. Tegnapelőtt a kótaji szőlőkben égett le egy ház, a melynek, fájdalom, egy emberélet is áldozatul esett. Az égő tető ugyanis egy pillanat alatt berogyott s a padlást bezúzva, a lángoló tüztenger maga alá temette a házi gazda gyermekét, a ki a lángok közt veszett.

— **Esküdtképes egyének összeírása.** 1897. évi XXXIII. t. cz. rendelkezése alapján közhírre teszem, hogy az esküdtképes egyének alaprajstroma f. évi június 10-től 25-ig a városháza tanácstermében bárki által megtekinthető és hogy akár alkalmas egyének kihagyása, akár nem alkalmasnak bejegyzése miatt e 15 nap alatt bárki felszólalhat, — valamint a felszólalásokra, melyek ama hivatalos helyiségben közszemlére lesznek kitéve, további 8 nap alatt észrevételeket tehet. A felszólalásokat és észrevételeket az összeíró bizottság elnökénél kell írásban benyújtani, vagy szóval előterjeszteni.

— **A Sóstó-fürdő** rendje érdekében felhívta megyénk alispánja városunk polgármesterét, hogy legyen

gondja reá, hogy a most folyó idényben a fürdő állandó fürdő-biztossal és fürdő-orvossal legyen ellátva, a kik gondoskodjanak a felől, hogy mind egészségi, mind közrendészeti szempontból meg legyenek téve és ellenőrizve azok az intézkedések, melyek a fürdőben szükségesek. Különösen felhívta figyelmét arra, hogy a Sóstón egy jó ivóvizet adó kutat kell a városnak építtetnie, mert ilyen ma nincs, hogy az épületeket, a szobákat jelző készülékekkel kell ellátni, hogy a tűzrendészeti követelményeknek eleget kell tenni, s hogy a fürdőben állandóan alkalmazni kell egy éjjeli őrt és ellenőrizni, hogy a tarifaszere áraknál többet ne követeljenek. Mindezekre valóban szükség van egy fürdőben, mely erre a névre számot akar tartani és a város meg közönsége jól felfogott érdeke nevében köszönjük derék alispánunknak, hogy figyelme ezekre is kiterjedt.

— **5 filléres levelező lapok** használata Ausztriával, Bosznia-Hercegovinával, Németországgal, Szerbiával való forgalomban van behozva. A mennyiben főképp Ausztriába csak 4 fillérral bérmentesített levelezőlapok nagy mennyiségben adatnak fel és így el nem fogadás esetén portóval érkeznek vissza, a közönség megterhelésének kiküldése céljából ismételten rámutatunk erre a drágább 5 filléres tarifafételre. *Surányi*, pt. felügyelő.

— **Lélekkufar.** Feljelentés érkezett vármegyénk alispánjához, hogy Barna Fekete Mihály kisvárdai lakos községről-községre jár a vármegyében, a népet az Amerikába való kivándorlásra csábítja, még pedig sikerrel, mert már tömegesen jelentkeztek nála. A vármegye alispánja a szükséges intézkedéseket megtette.

— **Inkább a halál.** Sehogysem tudta elviselni Szabó Imre azt a szörnyű sorsot, hogy ő valahol messze, Görbeországban katonáskodjon, szeretőjét pedig, a kit jobban szeret minden földi kincsnél, a kinek két fénylő csillagát nem cserélné el millió gefrajtercsillagért, három hosszú, keserves esztendőre elhagyja. Nem tudott, nem mert megbarátkozni azzal a tudattal, hogy a míg ő odalesz, szeretője hűlen lesz hozzá, férjhez megy s ez anyyira megzavarta lelki egyensúlyát, hogy egy szerencsétlen pillanatban föbe lőtte magát.

— **Aforizmák a szivarról.** A szivarok olyanok, mint az emberek: gyöngéden kell velök bánni mert könnyen megsértődnek.

A szivarok olyanok mint a virágok nekünk illatoznak és ériünk hálnak meg.

A szivarok olyanok, mint a lányok férfiakért égnék.

A szivarok olyanok, mint a jó feleségek égve csüggenek a férfi ajakán.

— **A párisi kirándulás** részvételi felteletéi 360 korona 10 nap Párisban július 15-től augusztus 31-ig 372 korona. A jelentkezésnél legalább 50 korona nálunk lefizetendő; a maradékösszeg — mely 40 korona részfizetésekben is teljesíthető — ellenében az utazás megkezdése előtt az utazási jegy kiszolgáltatik. Ha az utazáson való részvételben akadályozva van, a már befizetett 50 kor. előleg eszik, mely összegben felüli fizetést azonban visszatérítik. Az előleg csak akkor ruházható át egy más

egyénre, ha az illető a maradékösszeget lefizti. Ha az elindulás napja már megjelölt, átruházás még lehetséges, de az utazásról való lemondás már nem. Az odautazás Bécs—München—Stuttgart—Strassburgon át a visszautazás pedig Basel—Zürich—Salzburg—Innsbruckon át történik. Az egész utazás a II. oszt.-ban, gyorsvonaton történik s lehetőleg gondoskodni fogunk, hogy legfeljebb 6 személy utazzék egy fülkében. Podgyász-szabadsúly 30 kg. a francia vonalakon. Tartózkodás párisban tíz teljes nap és kilencz éj. Minden résztvevő igényt tarthat ellátásra, mely reggeli és dínorból, továbbá személyenként külön szobából (világítás és kiszolgálással) áll; kívánatra azonban együvé tartozó családtagok együtt is, természetesen megfelelően nagyobb szobában helyezhetők el. Minden utazó már Budapesten megkapja szelvényét Párisban részére reservált külön szobára. Minthogy ez nem társutazás, minden résztvevő tetszése szerint kezdeti meg az utat, minden állomásnál megszakíthatja és a mellett a kójutató minden előnyét élvezi. Eiffel-torony egyszeri felszállás költségét a cég viseli. A kiállításra naponta egy belépőjegyet a cég ad. Cook egyenruhás tolmácsai és szolgálai az utazók rendelkezésére állanak. A borraivalokat a szállodai szolgálaknak a cég fizeti. Minden résztvevő az I. oszt. általános baleset biztosító társaság 10.000 koronáról szóló az utazás idejére érvényes utazási baleset kötvényét kapja. Minden utazó egy kimerítő utmutatót kap Páris és környékéről. Minden résztvevő az ut teljes befizetése után jegyet kap, mely az itt felsoroltaknak élvezetére jogosít. — Az utazási jegyek 30 napig a Budapestről való elutazástól számítva érvényesek. A gyermekek 10 éven alul 58 koronával kevesebbet fizetnek. Az elindulás napját az egyes résztvevők, legalább 14 nappal előbb tartoznak megjelölni. Ezen meghatározás után visszalépés már nem lehetséges. Jelentkezéseket elfogad a Szerkesztőség.

Színház.

Vasárnap este újból a Kurucz-furfangban gyönyörködhattunk. Mondanunk sem kell, hogy Kállay Lujza a legkaczkiasabb kuruczmenyecske volt, kit valaha labanczverő kar ölelt. Énekszámait jól ismeri a színházlátogató közönség, mely nyílt színen is sokszor tapsolt.

Bódi Ella Ilona szerepében aratott jól érdemelt sikert s remek coloraturja énekében szépen érvényesült.

Bögözdí szerepében Sziklai jutatta érvényre teljes tudását s alkalmazta egyes mókáit, melyekkel annyiszor megkaczagtatta hallgatóságát. Tetényi kapitány szerepében Komjáthy jutatta érvényre tehetségét igazi kabinetalakításával. Szacsavay Sándor kurucz mintaszere volt. Jók voltak még Bárdos I., Kis I. és a kedvenc Rubos stb. Komjáthy né Czinika Pannája mintaszere.

Hétfőn Környei rekedtsége miatt a kitűzött Sulamith helyet Rákosi és Guthi „Napoleon öcsém“ cz. bohózatára került színre sikerült előadásban és telt ház előtt. Az ügyes bohózatban minden szereplő lélekkel játszott s ennek tulajdonítható az elért siker oroszlanrésze.

A szereplők közül Fáy Flórát kell első sorban említenünk, ezt a temperamentumos fiatal tehetséget, ki országos sikernek néz elébe. Az eddigi jelenségek legalább erre vallanak. Fáy Flóra mint növendék keltett már a fővárosban tehetségével feltűnést s az iskolából egyenesen a kolozsvári nemzeti színházhoz került, hol a közönség kegyét ép oly gyorsan megnyerte, mint később Debreczenben s most nálunk. Tállyainét igazán sikkesen s határozottan adta. Az est. sikerének oroszlanrésze őt illeti Komjáthyval, Sziklaival s Tanaival.

Komjáthy Tállyai ügyvéd szerepében újabb tanujelét adta sokoldalúságának és elismert tehetségének.

A czimzerepben Tanay ért el páratlan sikert utolérhellen félszázéveivel. Sziklai sugója komikum dolgában kitűnő volt és méltán rászolgált a közönség lapsaira. Kiváltak még: Pataki Béla és F. Halmi Margit.

Kedden Daudet Alphonse „Létért való küzdelme“ került színre szép számú közönség előtt.

A francia színmű előadása elé valóban némi aggályal nézünk, mert rendezése a mi rossz kis színpadunkon felette nehéz. Annál szívesebben konstatáljuk, hogy a rendezés kitűnő volt.

Komjáthy Astier Pál szerepében újból excellált. Méltó partnerei voltak Fái Flóra De Seleny Eszter szerepében s Komjáthy Mária Antónia. Velük osztozkodtak a sikerben: Rubos (Lortigue), Bartha (Vaillant), Pataki (Gróf Adriani), T. Halmi Margit (Lydie), Cserényi A. és Herczeg S.

A közönség a darab végén állva tapsolt a szereplőket, mi az eléri óriási siker legfőbb bizonyítéka.

Szerdán Heltay Jenő ügyes operette-je „Egyiptom gyöngye“ körül színre a majális miatt gyér számú közönség előtt. De a kis közönség zsufolt ház helyett tagsolt.

Szezoztrisz szerepében Sziklay mókázott. Egyiptom királya, ki Pesten kényszerűségből zeneböhözczá lesz számtalanszor kacagattatta meg a közönséget, mely kuplét megismételtette.

Zenais szerepében Kállai Lujza vitte el a közönség elismerését. Plasztikai mutatóváltásai — ha szolidak is — ingerlők s c eppet sem csodáljuk, ha csókjától a király süketsége elmúlik.

Memnosz szerepében ifj. Szathmáry adta újabb jelét hatalmas komikumának. Tánccát, helyesebben ballet-paródiáját kétszer volt kénytelen ismételni. Hedonteszt Rubus igyekezett alakítani, mi azonban még neki sem sikerült. Énekszámai szépek voltak, s maga a szerep üres s nem is neki való.

A milimári leányok tánca sikkes volt s köztük Bárdos Irma ügyeskedett.

Kitűntek még: Bartha (Hubbley), Csátár (Fox), Szigeti L. (Zobejda), Cserényi Adél (Marietta).

Rendezés és zenekar kitűnő volt. Hanem Arabarzesz eltűnt a kuliszák között. Hova lett? Nincs kifogásunk a felesleges dolgok kihagyása ellen, sőt helyeseljük, no de legalább hagyják ki a színlapból is.

Csütörtökön Harry Poulton és A. E. Poulton 3 felvonásos bohózata „Niome“ ment. A czimzerepben, mely arról nevezetes, hogy Jászai Marinak egyedüli alapja, melyet a nagy tragika bohózatban személyemélyesít Komjáthyé igen jó alakításában volt alkalmunk gyönyörködni. A többiek is; mint ifj. Szathmáry A., Breznay Anna, Kiss Irén, T. Halmi Margit, Tanay, Bárdos Irma, Cserényi A., Makrayék és Pataki Béla teljes igekezetekkel rajta voltak, hogy lehető jó előadást produkáljanak, a mi sikerült is.

Pénteken „A vasgyáros“ Ohnet régi jó színműve.

Claire szerepében Fái Flóra, Athenais szerepében Komjáthy né valósággal remekelt; drámai erővel duzzadó előadásuk sok gyengébszivű nézőt megrikatott. Ennél nagyobb elismerése a művészetnek azt hisszük nincsen! A férfiak: Tanay, Komjáthy méltók voltak partnereikhez. Általában a szereplők, úgy a fő- mint mellék személyek a régi, már mindenkitől ismert darabok olyan előadásban játszották a nem épen nagy közönség előtt, hogy ha akárhányszor látta is már e színművet, mégis élvezett, ha egyebet nem: a jó előadást.

Színházi műsor.

Junius 4—7.

Hétfőn: *Sulamith* Opera.

Kedden: *A menyem.*

Szerdán: *A szigetvári vértanúk.* Szomorujáték

Csütörtökön: *A tévedt nő.* Opera.

NYILT-TÉR.

Szeretett fivérünk, illetve rokonunk

AMBRÓZY ALBERT

nyugdíjazott nyiregyházi tanítónak és Szepes-Béla város segélyegyleti ellenőrnek elhalálozása alkalmából a boldogultnak számos jó barátai és ismerősei által nyilvánított őszinte részvért ez uton mondunk hálás köszönetet. Szepes-Béla, 1900. május hó.

Az összes testvérek és rokonok nevében:

Ambrózy Ágoston,

eperjesi kir. pészügyi főbiztos.

Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

GABONA-CSARNOK.

Nyiregyháza, 1900. évi május hó 30-án
A gabona-csarnoknál bejegyzett árak*)

Buza	6.00—7.25-ig.
Rozs	6.00—6.50-ig.
Árpa	5.20—5.30-ig.
Zab	5.00—5.10-ig.
Tengeri	5.60—5.70-ig.
Szesz literenkint	— .41 1.41-ig.
Köles	— —-ig.
Paszuly fehér	— —-ig.

*) Az árak 50 kilogrammonként koronákban értendők.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. május 1-től.

Az órarendszer közép-európai időszámítás szerint értendő.

Nyiregyházáról indul:

Debreczen felé	6	41	reg.
	10	48	d. e.
Szerencs felé	6	42	este
	9	47	d. e.
Csap-Ungvár felé	5	31	d. u.
	9	05	este
Tisza-Polgár felé	6	46	reg.
	11	57	d. u.
Mátészalka felé	6	51	este
	7	36	reg.
Mátészalka felé	5	36	d. u.
	7	00	reg.
Mátészalka felé	6	52	este

Nyiregyházára érkezik:

Debreczen felől	9	39	d. e.
	5	18	d. u.
Szerencs felől	8	16	este
	6	29	reg.
Ungvár-Csap felől	10	40	d. e.
	6	34	este
Tisza-Polgár felől	8	43	d. e.
	5	05	d. u.
Mátészalka felől	8	55	este
	6	51	reg.
Mátészalka felől	5	13	d. u.
	6	22	reg.
Mátészalka felől	4	58	este

Gróf Schönborn-Buchheim Ervin beregmezei uradalmából.

Szolyvai gyógyforrás.

Dr. KETLI, dr. BÓKAI, dr. WIDERHOFFER tanár urak és számos orvosi tekintélyek nyilatkozatai alapján kitűnő sikerrel ajánlatik: köszvény, hólyag s vizeleti szervek bajainál; cukorbetegség, húgyhomok, epekő, a torok és tüdőszervek bántalmainál, étvágytalanság és gyomor megbetegedéseknél.

Kitűnő izü ital, igen üdítő viz.

Gyomorbajok elleni specifikum.

A Luhi Erzsébet-gyógyforrás

A gyomorrendetlen működésénél, gyomorsav túlságos képződésénél, gyomorfégés, böfögés, a gyomor elnyálkásodása, a gyomor és bél krónikus hurutja alkalmával kitűnően beválik; a torok, gége, és hörgők idült hurutos állapotában sikerrel alkalmaztatik.

Elsőrangú üdítő és asztali ital.

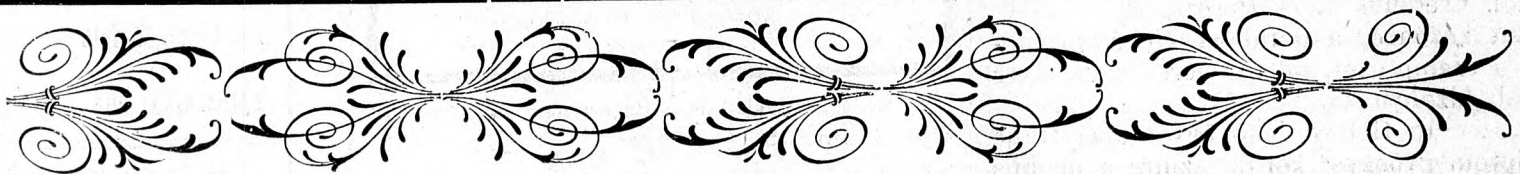
Kapható minden fűszerkereskedésben és az uradalmi ásványvizek bérlőségénél Szolyván (Bereg m.)

Prospektus kívánatra ingyen és bérmentve.

Egy nyomdász tanuló

Czime megüdvözölhető e lap kiadójavatalában.
fizetéssel felvételik.

Hirlapok. * * * Folyóiratok * * *
 * * * Diszművek. * * * Regények.
 Táblázatok. * * * Meghívók * * *
 * * * Jelentések. * * * Körlevelek.



Bessenyei

 **KÖNYVNYOMDA**

Nyiregyházán, Vármegyeháztér 11. sz.

a megyeházzal szemben.

SZABOLCSI HIRADÓ hetenként   
 kétszer megjelenő
 hirlap    
 szerkesztősége és kiadóhivatala

* * * Árjegyzések * * * Gyászlapok
 Névjegyek * * * Falragaszok * * *

és minden e szakba vágó munkák

csinos és izléses kiállításban, legrövidebb idő alatt, jutányos ár mellett
 készíttetnek.

